

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

опрацювання пропозицій та зауважень громадськості до проєкту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну службу» щодо врегулювання окремих питань проходження державної служби та удосконалення порядку дисциплінарного провадження»

№	Положення проєкту Закону	Пропозиція		Враховано / не враховано	Обґрунтування причин неврахування
		текст з поясненням	назва суб'єкта подання		
1	2	3	4	5	6
1	До пункту 3 розділу І. У статті 11: ... частину третю викласти в такій редакції: “Керівник державної служби зобов’язаний не пізніше 20 календарних днів з дня отримання скарги надати державному службовцю обґрунтовану письмову відповідь (рішення) за результатами розгляду скарги на підставі висновку комісії.”	Статтею 20 Закону України «Про звернення громадян» передбачено, що звернення розглядаються і вирішуються у термін не більше одного місяця від дня їх надходження, а ті, які не потребують додаткового вивчення, - невідкладно, але не пізніше п’ятнадцяти днів від дня їх отримання. Якщо в місячний термін вирішити порушені у зверненні питання неможливо, керівник відповідного органу, підприємства, установи, організації або його заступник встановлюють необхідний термін для його розгляду, про що повідомляється особі, яка подала звернення. При цьому загальний термін вирішення питань, порушених у зверненні, не може перевищувати сорока п’яти днів. Крім того, 20-денний термі розгляду скарги держаного службовця є занадто обмеженим, у зв’язку з необхідністю часу для утворення комісії, для перевірки викладених у скарзі фактів, а також належного та якісного розгляду комісією скарги та збору і перевірки обставин справи. Таким чином, розгляд скарги набуде формального характеру у зв’язку з необхідністю виконання державними службовцями, залученими до роботи комісії, окрім своїх функціональних обов’язків за	Глухова І. В.	Не враховано	Встановлення строку розгляду скарги державного службовця в календарних днях спрямоване на забезпечення своєчасного та оперативного розгляду скарг, захист прав державних службовців і недопущення затягування прийняття рішення. Заміна терміну на робочі дні фактично призведе до подовження строку, що суперечить принципам ефективності та правової визначеності. Крім того, у чинному законодавстві строки розгляду скарг здебільшого визначаються саме в календарних днях, що забезпечує узгодженість правового регулювання та унеможливорює зловживання з боку органів державної влади.

		посадою, також додаткових обов'язків, пов'язаних з розглядом скарги. Пропозиція: З метою забезпечення належного та якісного підходу до розгляду отриманої скарги державного службовця та сприяння діяльності членам комісії під час проведення її розгляду пропоную: абзац восьмий частини третьої Проекту Закону викласти в такій редакції: «Керівник державної служби зобов'язаний не пізніше 20 робочих днів з дня отримання скарги надати державному службовцю обґрунтовану письмову відповідь (рішення) за результатами розгляду скарги на підставі висновку комісії.».			
2.	До пункту 3 розділу I. У статті 11: ... доповнити статтю частинами дев'ятою і десятою такого змісту: “9. Організація роботи зі скаргами, поданими державними службовцями забезпечується службою управління персоналом, яка відповідно до частини другої статті 18 Закону забезпечує здійснення керівником державної служби своїх повноважень, а отже керівник державної служби визначає порядок роботи з такими скаргами, який затверджується окремим розпорядчим актом. 10. Порядок подання скарги державним службовцем, її розгляду та дій у разі можливого порушення наданих Законом України “Про державну службу” прав або виникнення перешкод у реалізації права на державну службу за цією статтею встановлюється центральним органом виконавчої влади, що	Недоцільним є визначення та затвердження окремим розпорядчим актом керівника державної служби порядку роботи із скаргами поданими державними службовцями, оскільки згідно із частиною десятою такий порядок «встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби», зокрема порядок розгляду скарги. При цьому частина дев'ята лінгвістично сформульована як роз'яснення, а не як юридична норма законодавства. Пропозиції: Абзаци десятий та одинадцятий частини третьої Проекту Закону викласти у такій редакції: “9. Організація роботи зі скаргами, поданими державними службовцями, забезпечується службою управління персоналом державного органу. “10. Порядок подання скарги державним службовцем, її розгляду та дій у разі можливого порушення наданих Законом	Глухова І. В.	Не враховано	Частиною першою статті 11 Закону України «Про державну службу» визначено, що скарга подається керівнику державної служби. Частиною другою статті 18 цього Закону визначено, що служба управління персоналом забезпечує здійснення керівником державної служби своїх повноважень. За результатами моніторингу у I півріччі 2025 року зафіксовано, що 672 державними органами вжито заходів щодо організації роботи з розгляду скарг, поданих державними службовцями керівнику державної служби відповідно до статті 11 Закону. Зокрема, в цих органах визначено порядок розгляду таких скарг, що забезпечує реалізацію права державних службовців на захист у межах, передбачених законодавством. Таким чином, питання врегулювання порядку подання та розгляду скарг вже вирішується на рівні державних органів, які, виходячи зі специфіки своєї діяльності та організаційної структури, визначають відповідні внутрішні процедури. Такий

	забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби.”	України “Про державну службу” прав або виникнення перешкод у реалізації права на державну службу за цією статтею встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби.”			підхід узгоджується із загальними принципами державного управління, сприяє оперативності та адресності у вирішенні питань, що виникають у сфері проходження державної служби. У зв’язку з цим визначення єдиного загального порядку подання та розгляду скарг центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби, є недоцільним.
3.	До пункту 4 розділу I. У статті 13: ... доповнити статтю частинами четвертою і п’ятою такого змісту: “4. Державні органи та їх посадові особи під час здійснення заходів контролю за додержанням визначених цим Законом умов реалізації громадянами права на державну службу зобов’язані надавати на запит центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби, необхідні документи та інформацію у строк, визначений у запиті, але не пізніше чотирнадцяти календарних днів з дня його отримання. 5. ...”	Заходи контролю за додержанням визначених Законом України «Про державну службу» умов реалізації громадянами права на державну службу здійснюються Національним агентством України з питань державної служби, його територіальними органами як правило у дистанційному режимі з наданням державними органами інформації та копій документів (із змінами у разі їх наявності), які були чинними/діяли протягом періоду здійснення заходу контролю, а також тих, що були видані (затверджені, схвалені тощо), але не набрали чинності (не були введені в дію) протягом цього періоду. При цьому пунктом 7 розділу II Порядку здійснення Національним агентством України з питань державної служби, його територіальними органами контролю за додержанням визначених Законом України «Про державну службу» умов реалізації громадянами права на державну службу (далі – Порядок), затвердженого наказом Національного агентства України з питань державної служби від 10 вересня 2020 року № 168-20, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 08 жовтня 2020 року за № 982/35265, у редакції наказу Національного агентства України з питань державної служби від 07 вересня 2023 № 140-23,	Глухова І. В	Не враховано	Строки в Законі України «Про державну службу» визначаються у календарних днях, що забезпечує єдність підходу. Встановлення різних строків залежно від чисельності державних службовців у державному органі створює нерівні умови виконання обов’язків та ускладнює правозастосування. Крім того, після набрання чинності проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну службу» щодо врегулювання окремих питань проходження державної служби та удосконалення порядку дисциплінарного провадження» Порядок здійснення заходів контролю буде приведено у відповідність до його положень.

		зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 25 жовтня 2023 року за № 1860/40916, визначено, що об'єкт заходу контролю <u>не пізніше ніж протягом 10 робочих днів</u> з дня отримання запиту щодо надання інформації та/або засвідчених в установленому законодавством порядку копій документів, необхідних для здійснення заходу контролю, надає суб'єкту заходу контролю запитувану інформацію та/або засвідчені в установленому законодавством порядку копії документів. Необхідність підготовки відповіді на запит органу, що здійснює перевірку, який складається із 6 розділів запитань щодо додержання визначених Законом України «Про державну службу» умов реалізації громадянами права на державну службу у державному органі, а також здійснення копіювання та завірення значного обсягу документів у державних органах, чисельністю державних службовців більше 20 штатних одиниць, призводить, фактично, до паралізації поточної роботи служби управління персоналом або працівника, який здійснює повноваження служби управління персоналом у державному органі, оскільки його робочий час використовується, практично, на підготовку відповіді, копіювання документів та їх завірення. Пропозиції: Збільшити термін надання інформації та завірених копій документів державними органами, чисельність державних службовців яких складає більше 20 штатних одиниць. У зв'язку з цим абзац восьмий частини четвертої Проекту Закону пропоную викласти у такій редакції: «4. Державні органи з чисельністю посад державної служби до 20 штатних одиниць та			
--	--	--	--	--	--

		їх посадові особи під час здійснення заходів контролю за дотриманням визначених цим Законом умов реалізації громадянами права на державну службу зобов'язані надавати на запит центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби, необхідні документи та інформацію у строк, визначений у запиті, але не пізніше чотирнадцяти календарних днів з дня його отримання, а державні органи з чисельністю посад державної служби понад 20 штатних одиниць та їх посадові особи – не пізніше 21 календарного дня.»			
4.	До пункту 12 розділу І. У статті 65: частину другу доповнити пунктом 16 такого змісту: “16) вчинення державним службовцем корупційного правопорушення або правопорушення, пов'язаного з корупцією, однак судом не застосовано покарання або не накладено стягнення у вигляді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.”; ...	Частиною 13 Проекту Закону запропоновано статтю 66 Закону України «Про державну службу» викласти у новій редакції та, зокрема, передбачити наступне: «4. У разі допущення державним службовцем дисциплінарних проступків, передбачених пунктами 7, 8, 9 та 16 частини другої статті 65 цього Закону, суб'єкт призначення або керівник державної служби може попередити про неповну службову відповідність або прийняти рішення про звільнення такого державного службовця.» Необхідно зауважити, що відповідно до статті 38 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» рішення посадових осіб місцевих державних адміністрацій можуть бути оскаржені Президенту України, органу виконавчої влади вищого рівня, Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини або до суду. Отже рішення суду має вищу юридичну силу ніж рішення державного органу. При цьому особу, до якої «судом не застосовано покарання або не накладено стягнення у вигляді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю»,	Глухова І. В.	Не враховано	Пункт 16 частини другої статті 65 проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну службу» щодо врегулювання окремих питань проходження державної служби та удосконалення порядку дисциплінарного провадження» передбачає дисциплінарну відповідальність державного службовця за вчинення корупційного правопорушення або правопорушення, пов'язаного з корупцією, незалежно від застосованого судом покарання, як самостійний інструмент реалізації вимог Закону України «Про державну службу» і не відміняє судовий розгляд, а направлений на усунення юридичної колізії із частиною другою статті 65¹ Закону України «Про запобігання корупції».

		необхідно піддати покаранню у вигляді, зокрема звільнення з посади державного службовця. Також якщо судом не застосовано покарання або не накладено стягнення у вигляді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю та корупційне правопорушення або правопорушення, пов'язане з корупцією, вчинене державним службовцем, не має тяжкого характеру то покарання у вигляді попередження про неповну службу відповідність або прийняття рішення про звільнення такого державного службовця є надмірним і може свідчити про порушення прав людини та бути оскаржене у судовому порядку. Пропозиція: Виключити з частини 12 Проекту Закону абзаци другий та третій, як такий, що може порушити права людини.			
5.	До пункту 16 розділу I. Статтю 69 викласти в такій редакції: “Стаття 69. Дисциплінарна комісія з розгляду дисциплінарних справ та її повноваження ... 8. Результатом розгляду дисциплінарної справи є пропозиція Комісії або подання дисциплінарної комісії, які мають обов'язковий характер для суб'єкта призначення ...	Зазначене положення юридично не кореспондується з абзацом четвертим частини 21 Проекту Закону, якою запропоновано частину третю статті 77 Закону України «Про державну службу» викласти в такій редакції: «3. У разі незгоди із запропонованим видом дисциплінарного стягнення, зазначеним у пропозиції Комісії, поданні дисциплінарної комісії про притягнення державного службовця до дисциплінарної відповідальності, суб'єкт призначення може прийняти рішення про застосування іншого виду дисциплінарного стягнення відповідно до положень частин другої – п'ятої статті 66 цього Закону з відповідним обґрунтуванням.» Пропозиції:	Глухова І. В.	Враховано	

		Частину восьму статті 69 Закону України «Про державну службу» викласти у такій редакції: «8. Результатом розгляду дисциплінарної справи є пропозиція Комісії або подання дисциплінарної комісії, які мають <u>рекомендаційний характер</u> для суб'єкта призначення.»				
6.	До пункту 18 розділу I. Частини третю – п'яту статті 72 викласти в такій редакції: ... 4. На період відсторонення від виконання посадових обов'язків державному службовцю нараховується заробітна плата у розмірі мінімальної заробітної плати, не враховуючи час тимчасової непрацездатності державного службовця чи перебування його у відпустці. У разі закриття дисциплінарного провадження без притягнення державного службовця до дисциплінарної відповідальності йому здійснюється доплата до розміру середньої заробітної плати за час відсторонення від виконання посадових обов'язків, не враховуючи час тимчасової непрацездатності державного службовця чи перебування його у відпустці ...	18	Частиною 17 Проекту Закону статтю 71 Закону України «Про державну службу» запропоновано викласти у новій редакції, якою зокрема перебачити, що: «1. Строк здійснення дисциплінарного провадження визначається міністром або суб'єктом призначення в рішенні про порушення дисциплінарного провадження із зазначенням підстав для його відкриття, але не менше як 45 робочих днів. За потреби строк здійснення дисциплінарного провадження дисциплінарною комісією, Комісією може бути продовжений за рішенням міністра або суб'єкта призначення, але не більше як до 60 робочих днів. Загальний строк здійснення дисциплінарного провадження не може перевищувати 70 робочих днів.» Таким чином у разі закриття дисциплінарного провадження без притягнення державного службовця до дисциплінарної відповідальності, тобто визнання його невинуватості, виплата заробітної плати у розмірі мінімальної заробітної плати є безпідставною та може сягати 70 робочих днів, що є прихованим покаранням невинуватої особи.	Глухова І. В.	Враховано частково	Враховано лише в частині розміру нарахування заробітної плати за період відсторонення від виконання посадових обов'язків. Нарахування середньої заробітної плати за період відсторонення, не враховуючи час тимчасової непрацездатності державного службовця чи перебування його у відпустці, не погіршує становище працівника.

		Також це сприятиме можливому навмисному затягуванню розгляду дисциплінарних справ. При цьому дисциплінарні провадження, які завершуються визнанням невинуватості державного службовця, можуть стати прихованим покаранням та однією з форм мобінгу на роботі. Пропозиції: Абзаци четвертий та п'ятий частини 18 Проекту Закону виключити			
7.	До пункту 22 розділу І. Частину першу статті 79 викласти в такій редакції: “1. Строк дії дисциплінарного стягнення становить один рік з дня його накладення. Якщо протягом року після накладення дисциплінарного стягнення до державного службовця не буде застосоване нове дисциплінарне стягнення, накладене дисциплінарне стягнення вважається знятим.”	Частиною першою статті 151 Кодексу законів про працю України передбачено, що: «Якщо протягом року з дня накладення дисциплінарного стягнення працівника не буде піддано новому дисциплінарному стягненню, то він вважається таким, що не мав дисциплінарного стягнення.». Отже протягом усієї трудової діяльності державний службовець буде вважатися таким, що мав дисциплінарне стягнення. Це може призвести до позбавлення державного службовця мотивації до проявів ініціативи або байдужості до виконуваних ним посадових обов'язків у подальшому. Пропозиції: Привести у відповідність до норм статті 151 Кодексу законів про працю України абзац другий частини 22 Проекту Закону України, виклавши його у такій редакції: “1. Строк дії дисциплінарного стягнення становить один рік з дня його накладення. Якщо протягом року після накладення дисциплінарного стягнення до державного службовця не буде застосоване нове дисциплінарне стягнення, він вважається таким, що не мав дисциплінарного стягнення.”.	Глухова І. В.	Не враховано	Використання формулювання, ідентичного статті 151 КЗпП України, не враховує специфіку державної служби і може призвести до того, що дисциплінарне стягнення формально знімається, але фактично не дозволяє оцінити повторність порушень у межах державного органу.

8.	Відсутнє	Пунктом 8 частини першої статті 83 чинної редакції Закону України «Про державну службу» встановлено, що державна служба припиняється у разі застосування заборони, передбаченої Законом України «Про очищення влади». При цьому частиною третьою статті 1 Закону України «Про очищення влади» визначено, що: «3. Протягом десяти років з дня набрання чинності цим Законом посади, щодо яких здійснюється очищення влади (люстрація), не можуть обіймати особи, зазначені у частинах першій, другій, четвертій та восьмій статті 3 цього Закону, а також особи, які не подали у строк, визначений цим Законом, заяви, передбачені частиною першою статті 4 цього Закону.» Оскільки набрання чинності Законом України «Про очищення влади» відбулося 16 жовтня 2014 року, десятирічний термін дії зазначеного вище положення спливає 16 жовтня 2024 року. Пропозиції: Доповнити Проект Закону частиною 23 такого змісту: «Пункт 8 частини першої статті 83 чинної редакції Закону України «Про державну службу» виключити».	Глухова І. В.	Не враховано	Предмет запропонованого положення виходить за межі предмету проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну службу» щодо врегулювання окремих питань проходження державної служби та удосконалення порядку дисциплінарного провадження».
9.	Відсутнє	Відповідно до статті 15 Закону України «Про державну службу» до повноважень Комісії належить не лише здійснення дисциплінарних проваджень щодо таких державних службовців, а й проведення конкурсів на зайняття посад категорії «А» та внесення суб'єкту призначення пропозицій щодо кандидатур (не більше трьох осіб).	Проект «Продовження підтримки комплексної реформи	Не враховано	Реалізація пропозиції призведе до додаткового навантаження на бюджетну сферу в період воєнного стану.

		Такий підхід має низку системних і концептуальних проблем: <i>Порушення принципу поділу повноважень і функцій</i> У сфері публічного управління відбір кадрів та здійснення контролю чи застосування дисциплінарних санкцій щодо них мають бути розмежовані між різними органами для забезпечення балансу повноважень і взаємного контролю. Поєднання конкурсних та дисциплінарних функцій в одному органі призводить до концентрації впливу на всі етапи проходження державної служби, що суперечить принципу інституційної незалежності процедур. <i>Потенційний конфлікт інтересів</i> Можливий конфлікт інтересів виникає через поєднання в одному органі функцій добору найкращих кандидатів на посади вищого корпусу державної служби та розгляду справ про дисциплінарну відповідальність цих же осіб у подальшому. Така ситуація створює ризик упередженості або принаймні підозри в ній: члени Комісії можуть уникати ухвалення суворих рішень щодо тих, кого самі раніше рекомендували на посаду, аби не поставити під сумнів власну спроможність щодо здійснення конкурсного відбору. Це створює потенційний конфлікт інтересів і може підірвати довіру до процесу управління державної служби. <i>Навантаження та зниження ефективності роботи Комісії</i> Проведення конкурсних процедур на посади державної служби категорії «А» і розгляд дисциплінарних проваджень щодо державних службовців, які займають посади державної служби категорії "А", потребують різних наборів компетенцій, а також значних	державного управління в Україні» (EU4PAR2		
--	--	---	--	--	--

		часових і людських ресурсів. Поєднання цих функцій може спричинити перевантаження Комісії, що, своєю чергою, здатне негативно позначитися на якості як конкурсних відборів, так і результатів розгляду дисциплінарних справ. Окрім цього, європейська практика свідчить, що в більшості країн ЄС (зокрема Італія, Іспанія, Німеччина, Польща, Франція та ін.) органи, відповідальні за відбір кандидатів, та органи, уповноважені здійснювати дисциплінарні провадження, є інституційно відокремленими. Такий розподіл повноважень мінімізує корупційні ризики, підвищує об'єктивність рішень та забезпечує більшу прозорість процедур. Ця практика підтверджує доцільність впровадження відповідних змін і в Україні. Враховуючи вищевикладене, у контексті проблемних аспектів поєднання повноважень із здійснення конкурсного відбору та дисциплінарних проваджень щодо категорії «А» доцільно забезпечити чітке розмежування конкурсних та дисциплінарних функцій шляхом передачі відповідних повноважень окремим органам чи структурам. Це сприятиме підвищенню прозорості, неупередженості та довіри до процедур, що стосуються як відбору на державну службу, так і дисциплінарної відповідальності			
10	Відсутнє	Невирішеним залишається питання необґрунтованих звільнень державних службовців, яке потребує відповідних змін до ч. 1 ст. 87 Закону України «Про державну службу». Норми щодо цього відсутні у законопроекті, а окремі запропоновані ним зміни, які за змістом хоча й оцінюються позитивно (ст. 37 щодо особової справи державного службовця, ст.ст. 48, 49 щодо	Центр політико - правових реформ	Не враховано	Предмет запропонованого положення виходить за межі предмету проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну службу» щодо врегулювання окремих питань проходження державної служби та удосконалення порядку дисциплінарного провадження».

		професійного навчання тощо), не відповідають обґрунтуванню необхідності його прийняття та очікуваним результатам, передбаченим п. 268 Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2025 рік, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 11 лютого 2025 року № 4228-ІХ. Аналогічно це питання не запропоноване до вирішення у проекті Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо відновлення проведення конкурсів та удосконалення порядку вступу, проходження, припинення державної служби» (реєстр. № 13478-1 від 16.07.2025 р.), попри те, що п. 57 згаданого Плану передбачав удосконалення переліку підстав звільнення.			
11	До пункту 1 розділу І. Частину другу статті 8 виключити	Недоцільно виключати обов'язок державного службовця звертатися до НАДС у разі виявлення під час його службової діяльності або поза її межами фактів порушення вимог Закону України «Про державну службу» з боку державних органів, їх посадових осіб (ч. 2 ст. 8 Закону України «Про державну службу»). Якщо ця ініціатива пов'язана з тим, що норма погано реалізується на практиці, то пропозицією могла б стати аналогія з викривачами корупції. Механізм відповідного виявлення мав би бути затверджений актом Уряду. Також для заохочення до відповідного виявлення порушень закону доцільно розглянути заміну обов'язку на можливість із наданням відповідних гарантій та заохочень державним службовцям, які виявили сміливість та повідомили про незаконні факти.	Центр політико-правових реформ	Не враховано	19 вересня 2019 року Верховною Радою України прийнято Закон України № 117-ІХ «Про внесення змін до деяких законів України щодо перезавантаження влади» (далі – Закон № 117-ІХ), який набрав чинності 25 вересня 2019 року, та яким виключено норми статей 11 та 71 Закону, відповідно до яких встановлювалися межі повноважень НАДС щодо проведення службових розслідувань з питань дотримання державними службовцями вимог Закону. З моменту набрання чинності Законом № 117-ІХ, а саме з 25 вересня 2019 року, НАДС не розглядає скарги державних службовців категорій «Б» і «В» щодо прийняття, проходження та припинення державної служби відповідно до Закону, а також не забезпечує захист прав державних службовців під час зміни істотних умов служби. Підзаконні нормативно-правові, які передбачали алгоритми і процедури

					розгляду НАДС таких скарг втратили чинність.
12	До пункту 1 розділу I. У статті 11: частину першу після абзацу другого доповнити новими абзацами такого змісту: “Кількісний та персональний склад комісії визначає керівник державної служби. Комісія утворюється у складі не менше трьох осіб. До складу комісії входять: члени комісії, визначені керівником державної служби із числа державних службовців цього державного органу (в тому числі осіб, які мають юридичну освіту, а також представників служби управління персоналом); представників державного службовця, визначених ним із числа державних службовців цього державного органу; представників виборного органу первинної профспілкової організації з числа державних службовців, делегованих рішенням органу первинної профспілкової організації, або представників державних службовців, обраних на загальних зборах (конференції) державних службовців державного органу. Результати перевірки комісією, викладених у скарзі фактів, викладаються у висновку комісії.”; ...	Запропонований змінами до ч. 1 ст. 11 Закону України «Про державну службу» підхід не дає відповіді на питання: 1) на підставі яких критеріїв керівник державної служби визначатиме кількісний склад комісії з перевірки викладених у скарзі фактів? 2) яке буде співвідношення членів комісії, визначених керівником державної служби, представників державного службовця, представників виборного органу первинної профспілкової організації з числа державних службовців, делегованих рішенням органу первинної профспілкової організації, або представників державних службовців, обраних на загальних зборах (конференції) державних службовців державного органу? 3) які гарантії того, що кількісний склад комісії не буде на користь однієї із сторін? Крім цього, пропозиція про визначення державним службовцем своїх представників до складу комісії відображає суб’єктивний підхід та не гарантує фаховості такого представництва.	Центр політико - правових реформ	Не враховано	За результатами моніторингу у I півріччі 2025 року зафіксовано, що 672 державними органами вжито заходів щодо організації роботи з розгляду скарг, поданих державними службовцями керівнику державної служби відповідно до статті 11 Закону. Зокрема, в цих органах визначено порядок розгляду таких скарг, що забезпечує реалізацію права державних службовців на захист у межах, передбачених законодавством. Таким чином, питання кількісного та персонального складу комісії вирішується на рівні державних органів, які, враховуючи предмет скарги, а також специфіку діяльності та організаційну структуру, факти порушення прав державного службовця або перешкод у їх реалізації, приймають відповідне рішення, одночасно керуючись нормою, яка пропонується у Проекті Закону у пункті 1 розділу I у статті 11 щодо представників комісії, які повинні входити в її склад, дотримуючись принципів державної служби, зокрема, таких як ефективності (раціональне і результативне використання ресурсів для досягнення цілей державної політики) та прозорості для забезпечення діяльності комісії.
13	До пункту 4 розділу I. У статті 13: ...	Рекомендації НАДС, надані за результатами контролю за додержанням визначених Законом умов реалізації громадянами права на державну службу,	Центр політико - правових	Не враховано	Термін «рекомендації» відповідає чинній практиці та забезпечує баланс між контролем за додержанням визначених Законом України “Про державну службу”

	доповнити статтю частинами четвертою і п'ятою такого змісту: “... 5. Рекомендації центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби, надані за результатами контролю за додержанням визначених цим Законом умов реалізації громадянами права на державну службу, є обов'язковими для розгляду. Державний орган або посадова особа, яким адресовано рекомендації, зобов'язані проінформувати центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби, про результати їх розгляду не пізніше чотирнадцяти календарних днів з дня їх отримання рекомендацій.”. ...	мають бути не лише обов'язковими для розгляду з обов'язком проінформувати про результати їх розгляду, а бути обов'язковими до виконання державними органами та їх посадовими особами (ч. 5 ст. 13 редакції змін до Закону України «Про державну службу»). Тому варто замінити «рекомендації» на певний вид документа, що готується НАДС і матиме юридичне значення для виконання.	х реформ		умов реалізації громадянами права на державну службу НАДС і самостійністю державних органів.
14	До пункту 15 розділу І. Частину другу статті 68 викласти в такій редакції: “2. Дисциплінарні стягнення накладаються суб'єктом призначення за пропозицією Комісії або поданням дисциплінарної комісії з розгляду дисциплінарних справ (далі - дисциплінарна комісія). У разі допущення державним службовцем дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 6 частини другої статті 65 цього Закону, дисциплінарне стягнення у вигляді зауваження може накладатись суб'єктом призначення без здійснення дисциплінарного провадження Комісією	У разі допущення державним службовцем дисциплінарного проступку, передбаченого п. 6 ч. 2 ст. 65 Закону, дисциплінарне стягнення у вигляді зауваження можна буде накладати без здійснення дисциплінарного провадження Комісією або дисциплінарною комісією, є необґрунтованим навіть якщо йдеться про «малозначність» чи можливу завантаженість дисциплінарної комісії. Хоча й перед накладенням такого дисциплінарного стягнення суб'єкт призначення повинен отримати від державного службовця, який притягається до дисциплінарної відповідальності, письмове пояснення (абз. 2 ч. 2 ст. 68 редакції змін до Закону України «Про державну службу»), він може не взяти його до уваги, що на практиці	Центр політико - правових реформ	Не враховано	Зміни забезпечують можливість оперативного застосування дисциплінарних стягнень до малозначних проступків, при цьому зберігаючи гарантію прав державного службовця через обов'язок отримання письмового пояснення. Обов'язкове проведення дисциплінарного провадження у всіх випадках є надмірним та необґрунтованим, оскільки створює додаткові процесуальні дії та не підвищує рівень захисту прав державного службовця.

	або дисциплінарною комісією. Перед накладенням такого дисциплінарного стягнення суб'єкт призначення повинен отримати від державного службовця, який притягається до дисциплінарної відповідальності, письмове пояснення.”	призводитиме до свавільного розгляду таких питань суб'єктами призначення і порушення гарантій прав державних службовців на справедливий розгляд та встановлення вини в діях особи.			
15	До пункту 20 розділу I. У статті 65: Частину другу доповнити пунктом 16 такого змісту: “16) вчинення державним службовцем корупційного правопорушення або правопорушення, пов'язаного з корупцією, однак судом не застосовано покарання або не накладено стягнення у вигляді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.”	Доповнення переліку дисциплінарних проступків корупційним правопорушенням або правопорушенням, пов'язаним з корупцією, за яке судом не застосовано покарання або не накладено стягнення у вигляді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю (п. 16 ч. 2 ст. 65 редакції змін до Закону України «Про державну службу») виглядатиме суперечливо, зважаючи на завершений судовий процес і наявне рішення суду, ухвалене іменем України.	Центр політико - правових реформ	Не враховано	Пункт 16 частини другої статті 65 проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну службу» щодо врегулювання окремих питань проходження державної служби та удосконалення порядку дисциплінарного провадження» передбачає дисциплінарну відповідальність державного службовця за вчинення корупційного правопорушення або правопорушення, пов'язаного з корупцією, незалежно від застосованого судом покарання, як самостійний інструмент реалізації вимог Закону України «Про державну службу» і не відмінняє судовий розгляд, а направлений на усунення юридичної колізії із частиною другою статті 65 ¹ Закону України «Про запобігання корупції».
16	До пункту 10 розділу I. Частину першу статті 62 доповнити пунктом 4 такого змісту: “4) пройти професійне навчання, спрямоване на забезпечення належного виконання ним обов'язків державного службовця, у разі його відсторонення від виконання посадових обов'язків або застосування до нього дисциплінарного стягнення (крім звільнення з посади державної служби).”.	Необґрунтованою є пропозиція про обов'язок державного службовця пройти професійне навчання, спрямоване на забезпечення належного виконання ним обов'язків, у разі його відсторонення від виконання посадових обов'язків (п. 4 ч. 1 ст.	Центр політико - правових реформ	Не враховано	Законодавством не передбачено проходження професійного навчання як наслідок вчинення дисциплінарного правопорушення. Професійне навчання не може розглядатися як міра дисциплінарного впливу або будь-який інший негативний наслідок поведінки державного службовця. Професійне навчання передбачає набуття та вдосконалення професійних знань, умінь та навичок, що забезпечує відповідний рівень професійної кваліфікації державного службовця для його професійної діяльності (пункт 9 частини першої статті 2 Закону України «Про державну службу»).
17	До пункту 18 розділу I.		Центр політико	Не враховано	

	Частини третю – п'яту статті 72 викласти в такій редакції: “... 5. Під час відсторонення від виконання посадових обов'язків державний службовець зобов'язаний: ... пройти професійне навчання, спрямоване на забезпечення належного виконання ним обов'язків державного службовця.”	62, абз. 7 ч. 5 ст. 72 редакції змін до Закону України «Про державну службу»). Такий обов'язок є логічним у випадку застосування до державного службовця дисциплінарного стягнення за дисциплінарний проступок. Відсторонення ж ще не означає наявності у його діях складу дисциплінарного проступку, неналежного виконання ним своїх обов'язків, а тому підстав проходити професійне навчання, спрямоване на забезпечення належного виконання таких обов'язків, немає. У зв'язку з цим змін потребуватиме й п. 9 ч. 2, яким пропонується доповнити ст. 63 Закону України «Про державну службу».	- правови х реформ		Зауважуємо, що підставою для відсторонення державного службовця від виконання посадових обов'язків є виявлення порушень, встановлених пунктами 1, 7-10 та 14 частини другої статті 65 Закону України «Про державну службу», за які до нього може бути застосовано дисциплінарне стягнення. До зазначених порушень, встановлених пунктами 1, 7-10 та 14 частини другої статті 65 Закону України «Про державну службу», належать: порушення Присяги державного службовця; перевищення службових повноважень, якщо воно не містить складу кримінального або адміністративного правопорушення; невиконання вимог щодо політичної неупередженості державного службовця; використання повноважень в особистих (приватних) інтересах або в неправомірних особистих інтересах інших осіб; порушення вимог Закону України «Про запобігання загрозам національній безпеці, пов'язаним із надмірним впливом осіб, які мають значну економічну та політичну вагу в суспільному житті (олігархів)» у частині подання, дотримання строків подання декларації про контакти державним службовцем, який займає посаду державної служби категорії «А» або «Б»; подання під час вступу на державну службу недостовірної інформації про обставини, що перешкоджають реалізації права на державну службу, а також неподання необхідної інформації про такі обставини, що виникли під час проходження служби. Виявлення таких порушень свідчить про неналежний / недостатній рівень професійної компетентності та потребу в
18	До пункту 11 розділу І. У статті 63: частину другу доповнити пунктом 9 такого змісту: “9) забезпечити проходження державними службовцями, які відсторонені від виконання посадових обов'язків, та державними службовцями, до яких застосовано дисциплінарне стягнення (крім звільнення з посади державної служби), професійного навчання, спрямованого на забезпечення належного виконання ними обов'язків державних службовців (з визначенням виду і тематики такого навчання).”		Центр політико - правови х реформ	Не враховано	

					цілеспрямованому навчанні щодо відповідних законодавчих вимог (зокрема антикорупційних) та наслідків їх порушення/невиконання. Професійна компетентність передбачає здатність особи в межах визначених за посадою повноважень застосовувати спеціальні знання, уміння та навички, виявляти відповідні моральні та ділові якості для належного виконання встановлених завдань і обов'язків (пункт 5 частини першої статті 2 Закону України «Про державну службу»). З огляду на це професійне навчання є дієвим способом формування певних знань, умінь та навичок, необхідних для належного виконання посадових обов'язків та запобігання порушенням в подальшому, недопущення систематичного недотримання законодавчих вимог (зокрема антикорупційних) до професійної діяльності державного службовця. Види такого навчання, форми його проведення можуть бути різноманітними та мають визначатися з урахуванням їх доцільності (підвищення кваліфікації, онлайн-курси, фахові семінари, тренінги, навчання на робочому місці, внутрішнє навчання тощо). Запропонованими змінами до статті 63 Закону передбачено, що вид і тематика професійного навчання, яке проходитиме відсторонений державний службовець, визначатиметься керівником державної служби, тобто за місцем роботи. Це дозволить застосувати індивідуальний підхід до потреб державного службовця у підвищенні рівня професійної компетентності та найбільш доцільні вид, тематику, тривалість, форму навчання. Крім того, згідно з пунктами 1, 8 частини другої
--	--	--	--	--	---

					статті 63 Закону керівник державної служби зобов'язаний створювати умови для виконання державними службовцями своїх посадових обов'язків і підвищення ними професійної компетентності; організовувати проведення з державними службовцями профілактичних заходів щодо запобігання вчиненню ними дисциплінарних проступків. Також зауважуємо, що за наявності порушень дисциплінарне провадження може не завершуватися накладенням дисциплінарного стягнення. У разі наявності у діях державного службовця дисциплінарного проступку дисциплінарна комісія та суб'єкт, який уповноважений застосовувати дисциплінарне стягнення, враховують також обставини, що пом'якшують чи обтяжують дисциплінарну відповідальність, результати оцінювання службової діяльності, наявність заохочень, стягнень та ставлення державного службовця до державної служби; обставини, що виключають можливість накладення дисциплінарного стягнення (стаття 67 Закону України «Про державну службу, пункт 34 Порядку здійснення дисциплінарного провадження, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 04.12.2019 № 1039).
19	До пункту 13 розділу I. Статтю 66 викласти в такій редакції: “Стаття 66. Види дисциплінарних стягнень та загальні умови їх застосування 1. ... 2. У разі допущення державним службовцем дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом	Зміни до ч. ч. 2-5 ст. 66 Закону України «Про державну службу» свідчать про посилення суворості дисциплінарних стягнень. На нашу думку, у цьому немає необхідності. До того ж це створюватиме додатковий тиск на державних службовців та шкодитиме забезпеченню сталості проходження державної служби. Не можна пропонувати суб'єкту призначення «застосування меншого чи	Центр політико - правових реформ	Не враховано	Дисциплінарне стягнення визначається з урахуванням обставин, що пом'якшують або обтяжують дисциплінарну відповідальність, з урахуванням статті 67 Закону України «Про державну службу». Дана пропозиція обумовлена необхідністю підвищити об'єктивність дисциплінарної відповідальності за допомогою градації видів дисциплінарних стягнень за

	6 частини другої статті 65 цього Закону, суб'єкт призначення або керівник державної служби може обмежитися зауваженням або оголосити догану такому державному службовцю. 3. У разі допущення державним службовцем дисциплінарних проступків, передбачених пунктами 2, 4, 5, 12 та 15 частини другої статті 65 цього Закону, суб'єкт призначення або керівник державної служби може оголосити догану або попередити про неповну службу відповідність такого державного службовця. 4. У разі допущення державним службовцем дисциплінарних проступків, передбачених пунктами 7, 8, 9 та 16 частини другої статті 65 цього Закону, суб'єкт призначення або керівник державної служби може попередити про неповну службу відповідність або прийняти рішення про звільнення такого державного службовця. 5. Звільнення з посади державної служби є винятковим видом дисциплінарного стягнення і може бути застосоване лише у разі вчинення дисциплінарних проступків, передбачених пунктами 1, 3, 7, 9-11, 13, 14 частини другої статті 65 цього Закону, а також вчинення систематично (повторно протягом року) дисциплінарного проступку, передбаченого пунктами 2, 8, 12 та 16 частини другої статті 65 цього Закону.»	більшого виду дисциплінарного стягнення, ніж той, який відповідає дисциплінарному проступку» (ч. 5 ст. 67 редакції змін до Закону України «Про державну службу»). Така редакція норми означатиме, що суб'єкт призначення наділятиметься правом виходу за межі виду стягнення, передбаченого для конкретного проступку. Тому норма потребує редакційного доопрацювання.			наслідками вчинення дисциплінарних порушень.
20	До пункту 14 розділу I.	Не можна пропонувати суб'єкту призначення «застосування меншого чи більшого виду дисциплінарного стягнення,	Центр політико -	Не враховано	Норма в проекті Закону обумовлена необхідністю підвищити об'єктивність дисциплінарної відповідальності за

	Статтю 67 доповнити частиною п'ятою такого змісту: “5. При обранні виду стягнення дисциплінарна комісія, з урахуванням пом'якшуючих чи обтяжуючих обставин, може запропонувати суб'єкту призначення застосування меншого чи більшого виду дисциплінарного стягнення, ніж той, який відповідає дисциплінарному проступку. Меншим видом дисциплінарного стягнення: по відношенню до звільнення є попередження про неповну службову відповідність; по відношенню до попередження про неповну службову відповідність є догана; по відношенню до догани є зауваження. Більшим видом дисциплінарного стягнення: по відношенню до зауваження є догана; по відношенню до догани є попередження про неповну службову відповідність; по відношенню до попередження про неповну службову відповідність є звільнення.”	ніж той, який відповідає дисциплінарному проступку» (ч. 5 ст. 67 редакції змін до Закону України «Про державну службу»). Така редакція норми означатиме, що суб'єкт призначення наділятиметься правом виходу за межі виду стягнення, передбаченого для конкретного проступку. Тому норма потребує редакційного доопрацювання.	правових реформ		допомогою збільшення впливу пом'якшуючих чи обтяжуючих обставин.
21	До пункту 16 розділу І. Статтю 69 викласти в такій редакції: “Стаття 69. Дисциплінарна комісія з розгляду дисциплінарних справ та її повноваження 1. Для здійснення дисциплінарного провадження утворюється дисциплінарна комісія окремо для розгляду кожної дисциплінарної справи (далі - дисциплінарна комісія).	Викликають питання зміни до ч. 1 ст. 69 Закону України «Про державну службу»: 1) доцільність утворення дисциплінарної комісії окремо для розгляду кожної дисциплінарної справи; 2) нечіткість підходу до кількісного складу дисциплінарної комісії. Чи особа, яка має юридичну освіту не нижче другого (магістерського) рівня та досвід роботи за фахом, буде з числа представників керівника або державного службовця, чи ще одним	Центр політико - правових реформ	Не враховано	Оскільки у Законі зазначено дисциплінарна комісія з розгляду дисциплінарних справ, то складається хибне враження, що має бути одна комісія, яка здійснює розгляд усіх наявних дисциплінарних справ. Доцільно утворювати дисциплінарну комісію для розгляду кожної дисциплінарної справи, оскільки кожна дисциплінарна справа потребує участі спеціалістів з окремого напряму роботи державного органу.

	2. ...; 3. Дисциплінарна комісія діє у складі не менше п'ятьох членів. До складу дисциплінарної комісії у державному органі включаються в однаковій кількості: представники керівника державної служби, визначені ним одноосібно із числа державних службовців цього державного органу; представники державних службовців, обрані на загальних зборах (конференції) державних службовців державного органу. До складу дисциплінарної комісії може бути включена щонайменше одна особа, яка має юридичну освіту не нижче другого (магістерського) рівня та досвід роботи за фахом. Членом дисциплінарної комісії не може бути особа, прямо підпорядкована особі, стосовно якої відкрито або здійснюється дисциплінарне провадження. ...	членом дисциплінарної комісії? Якщо у складі дисциплінарної комісії представники керівника та державного службовця будуть входити в однаковій кількості, як склад комісії може бути не менше п'яти членів?			
22	До пункту 16 розділу I. Статтю 69 викласти в такій редакції: “Стаття 69. Дисциплінарна комісія з розгляду дисциплінарних справ та її повноваження ... 8. Результатом розгляду дисциплінарної справи є пропозиція Комісії або подання дисциплінарної комісії, які мають обов’язковий характер для суб’єкта призначення ...	Зміни в частині обов’язковості (а не рекомендаційного характеру) пропозиції Комісії або подання дисциплінарної комісії для суб’єкта призначення не узгоджуються з іншими як чинними нормами Закону України «Про державну службу», так і запропонованими змінами до нього. По-перше, обов’язковість пропозиції/подання не виключає можливості вмотивованої відмови суб’єкта призначення (ч. 10 ст. 69 редакції змін до Закону України «Про державну службу»). По-друге, у разі незгоди із запропонованим видом дисциплінарного стягнення, зазначеним у пропозиції Комісії, поданні дисциплінарної комісії, суб’єкт призначення може прийняти	Центр політико - правових реформ	Враховано	

		рішення про застосування іншого виду дисциплінарного стягнення відповідно до положень ч. ч. 2-5 ст. 66 цього Закону з відповідним обґрунтуванням (абз. 1 ч. 3 ст. 77 в редакції змін до Закону України «Про державну службу»). Це містить ризик зловживання цими нормами недобросовісним суб'єктом призначення.			
23	До пункту 17 розділу I. Статтю 71 викласти в такій редакції: «Стаття 71. Строк і порядок здійснення дисциплінарного провадження 1. Строк здійснення дисциплінарного провадження визначається міністром або суб'єктом призначення в рішенні про порушення дисциплінарного провадження із зазначенням підстав для його відкриття, але не менше як 45 робочих днів. За потреби строк здійснення дисциплінарного провадження дисциплінарною комісією, Комісією може бути продовжений за рішенням міністра або суб'єкта призначення, але не більше як до 60 робочих днів. Загальний строк здійснення дисциплінарного провадження не може перевищувати 70 робочих днів. ...	Непереконливою є пропозиція визначити строк здійснення дисциплінарного провадження в рішенні про порушення дисциплінарного провадження (ч. 1 ст. 71 редакції змін до Закону України «Про державну службу»). Це містить ризик суб'єктивного впливу міністра або суб'єкта призначення на дисциплінарне провадження. На нашу думку, строк дисциплінарного провадження, підстави його продовження мають бути встановлені Законом України «Про державну службу».	Центр політико - правових реформ	Не враховано	Визначення строку в Законі сприяє визначеності сторін та не здійснює тиску.
24	До пункту 21 розділу I. У статті 77: ... доповнити статтю частинами восьмою – десятою такого змісту: «8. У разі переведення державного службовця на іншу рівнозначну або нижчу вакантну посаду в тому самому державному органі до прийняття	Частини 8, 9, якими пропонується доповнити ст. 77 Закону України «Про державну службу»: 1) дисциплінарний проступок вчиняється під час перебування на відповідній посаді і є порушенням посадових обов'язків, повноважень. Тому, на нашу думку, не можна «переносити» накладення дисциплінарного стягнення при зміні посад, навіть якщо переведення відбувається в межах того	Центр політико - правових реформ	Враховано частково	У частині дев'ятій статті 77 проєкту Закону слова: «, в тому числі» виключені.

	рішення суб'єктом призначення про накладення на державного службовця дисциплінарного стягнення чи закриття дисциплінарного провадження, рішення оформляється відповідним актом суб'єкта призначення за іншою посадою державного службовця. 9. Рішення про закриття дисциплінарного провадження приймається також у разі звільнення державного службовця з посади державної служби або переведення його на іншу посаду, в тому числі до іншого державного органу, якщо воно відбулося до прийняття рішення про накладення на державного службовця дисциплінарного стягнення. ...»	самого державного органу; 2) є ризик того, що звільнення або переведення до іншого державного органу, якщо воно відбувається до прийняття рішення про накладення на державного службовця дисциплінарного стягнення, може використовуватися як ухиляння від дисциплінарного стягнення. Проблема переведення та звільнення до завершення дисциплінарного провадження потребує продовження пошуку шляхів її розв'язання та додаткового фахового обговорення. Наприклад, якщо можливо, варто завершити дисциплінарне провадження без шкоди для його якості та об'єктивності до переведення або звільнення державного службовця. Якщо ж це не можливо зробити, то доцільно відмовитися від переведення. Однак, у випадку звільнення дисциплінарне провадження так і не буде завершене, адже згідно пропозицій змін до Закону України «Про державну службу» матиме місце підстава для його закриття. Але це не гарантуватиме, що звільнений державний службовець, щодо якого дисциплінарне провадження було закрито, не вчинить аналогічного дисциплінарного проступку, якщо й надалі займатиме посади державної служби			
25	Відсутнє	Чинне формулювання пункту 5 частини другої статті 19 Закону: «5) піддавалася адміністративному стягненню за правопорушення, пов'язане з корупцією, - протягом трьох років з дня набрання відповідним рішенням суду законної сили» — унеможливує вступ на державну службу осіб, які вчинили правопорушення, пов'язане з корупцією, за яке судом не застосовано покарання або не накладено стягнення у виді	Служба управління персоналом Головного управління Державної	Не враховано	Предмет запропонованого положення виходить за межі предмету проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну службу» щодо врегулювання окремих питань проходження державної служби та удосконалення порядку дисциплінарного провадження».

		позбавлення права обіймати посади державної служби. В той же час у таких же випадках діючі державні службовці мають право залишатися на державній службі. Існуючий підхід порушує рівні можливості громадян щодо проходження державної служби. Пропозиція: пункт 5 частини другої статті 19 Закону викласти у такій редакції: «5) вчинила правопорушення, пов'язане з корупцією, за яке судом застосовано до неї покарання або накладено на неї стягнення у виді позбавлення права обіймати посади державної служби – протягом строку дії такої заборони»	податков ої служби у Полтавс ькій області		
26	Відсутнє	Вимоги щодо заборони вступу на державну службу особи, яка: в установленому законом порядку визнана недієздатною або дієздатність якої обмежена; має судимість за вчинення умисного кримінального правопорушення, якщо така судимість не погашена або не знята в установленому законом порядку; відповідно до рішення суду позбавлена права займатися діяльністю, пов'язаною з виконанням функцій держави, або займати відповідні посади; піддавалася адміністративному стягненню за правопорушення, пов'язане з корупцією, - протягом трьох років з дня набрання відповідним рішенням суду законної сили, — містяться у Законі, в той же час документально перевірити їх дотримання згідно з цим же Законом не можливо. Пропозиція: Доповнити частину першу статті 25 Закону новим пунктом 6 такого змісту:	Служба управлін ня персона лом Головно го управлін ня Державн ої податков ої служби у Полтавс ькій області	Не враховано	Предмет запропонованого положення виходить за межі предмету проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну службу» щодо врегулювання окремих питань проходження державної служби та удосконалення порядку дисциплінарного провадження».

		«6) документи, що підтверджують відповідність кандидата вимогам, передбаченим пунктами 2-5 частини другої статті 19 цього Закону;» У зв'язку з чим пункти 6-8 частини першої статті 25 Закону вважати відповідно пунктами 7-9			
27	Відсутнє	Населений пункт розташування робочого місця є істотною умовою трудового договору, отже має визначатися в акті про призначення на посаду. Зазначене корелюється зі статтею 43 Закону «Зміна істотних умов державної служби». Пропозиція: доповнити частину другу статті 33 Закону новим пунктом 3 такого змісту: «3) населений пункт, у якому визначено робоче місце;» У зв'язку з чим пункти 3,4 частини другої статті 33 Закону вважати відповідно пунктами 4,5	Служба управління персоналом Головного управління Державної податкової служби у Полтавській області	Не враховано	Предмет запропонованого положення виходить за межі предмету проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну службу» щодо врегулювання окремих питань проходження державної служби та удосконалення порядку дисциплінарного провадження».
28	Відсутнє	Згідно з частиною шостою статті 44 Закону у разі отримання державним службовцем негативної оцінки за результатами оцінювання службової діяльності такий державний службовець звільняється із служби відповідно до пункту 3 частини першої статті 87 цього Закону та з ним розривається контракт про проходження державної служби (у разі укладення) Пропозиція: В абзаці другому пункту 6 абзацу першого частини одинадцятої статті 39 Закону виключити слова: «а також протягом шести місяців з дня отримання державним службовцем	Служба управління персоналом Головного управління Державної податкової служби у Полтав	Не враховано	Предмет запропонованого положення виходить за межі предмету проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну службу» щодо врегулювання окремих питань проходження державної служби та удосконалення порядку дисциплінарного провадження».

		негативної оцінки за результатами оцінювання службової діяльності»	ькій області		
29	Відсутнє	Чине формулювання пункту 5 абзацу першого частини четвертої статті 43 Закону: «5) місця розташування державного органу (в разі його переміщення до іншого населеного пункту)» застаріло, адже робочі місця працівників державного органу можуть бути розташовані у різних населених пунктах Пропозиція: пункт 5 абзацу першого частини четвертої статті 43 Закону викласти у такій редакції: «5) населеного пункту, у якому визначено робоче місце (в разі його переміщення до іншого населеного пункту)»	Служба управління персоналом Головного управління Державної податкової служби у Полтавській області	Не враховано.	Відповідно до статті 29 КЗпП України до початку роботи (крім трудового договору про дистанційну роботу) роботодавець зобов'язаний в узгоджений із працівником спосіб поінформувати працівника, зокрема, про визначене робоче місце, забезпечення необхідними для роботи засобами. Таким чином, працівнику відомо на які умови він погоджується. Відповідно до статті 60 ² КЗпП України у разі запровадження дистанційної роботи працівник самостійно визначає робоче місце та несе відповідальність за забезпечення безпечних і нешкідливих умов праці на ньому.
30	Відсутнє	Чине формулювання частини другої статті 53 Закону: «2. Заохочення до державних службовців, які займають посади категорій "Б" і "В", застосовуються керівником державної служби, а щодо державних службовців, які займають посади категорії "А", - суб'єктом призначення.» — унеможлиблює застосування заохочень керівниками територіальних органів центральних органів виконавчої влади, утворених на правах відокремлених структурних підрозділів, що критично знижує можливості нематеріальної мотивації державних службовців. Наприклад, у Державній податковій службі, штатна чисельність якої перевищує 23 тисячі працівників, за чинної редакції частини другої статті 53, має право застосовувати заохочення лише керівник ЦОВВ	Служба управління персоналом Головного управління Державної податкової служби у Полтавській області	Не враховано.	Відповідно до частини другої статті 21¹ Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» територіальні органи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, та центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, утворюються без статусу юридичної особи та є органами державної влади. Згідно з пунктом 3 частини першої статті 3 Закону України «Про державну службу» керівник державної служби в державному органі (далі - керівник державної служби) - посадова особа, яка займає вищу посаду державної служби в державному органі, до посадових обов'язків якої належить здійснення повноважень з питань державної служби та організації роботи інших працівників у цьому органі;

		Пропозиція: частину другу статті 53 Закону викласти у такій редакції: «2. Заохочення до державних службовців застосовуються суб'єктом призначення»			Відповідно до частини четвертої статті 52 Закону України «Про державну службу» встановлення премій державним службовцям здійснюється керівником державної служби залежно від особистого внеску державного службовця в загальний результат роботи державного органу відповідно до затвердженого ним Положення про преміювання у відповідному державному органі, погодженого з виборним органом первинної профспілкової організації (за наявності). Чинна редакція Закону передбачає диференційований порядок заохочень: керівник державної служби заохочує службовців категорій «Б» і «В», суб'єкт призначення – категорії «А», що відповідає принципу пропорційності та розмежування повноважень.
31	Відсутнє	Пропозиція: частину третю статті 53 Закону викласти у такій редакції: «3. Протягом строку дії дисциплінарного стягнення (крім зауваження) заходи заохочення до державного службовця не застосовуються.» Обґрунтування: Така норма у чинній редакції Закону міститься у частині третій статті 79 Закону і є прийнятною	Служба управління персоналом Головного управління Державної податкової служби у Полтавській області	Враховано	
32	Відсутнє	У разі залучення державного службовця до роботи у вихідні, святкові та неробочі дні в останні дні календарного	Служба управління	Не враховано	Предмет запропонованого положення виходить за межі предмету проекту Закону України «Про внесення змін до Закону

		місяця або за інших службових обставин відсутня можливість надати відповідні дні відпочинку протягом поточного календарного місяця. Отже виникає обов'язок роботодавця згідно зі статтею 106 КЗпП у поточному місяці здійснити подвійну оплату за всі години надурочної роботи. Наведені пропозиції дозволяють уникнути зайвих бюджетних витрат. Пропозиція: Абзац перший частини четвертої статті 56 Закону викласти у такій редакції: «Для виконання невідкладних або непередбачуваних завдань державні службовці, для яких законом не передбачено обмежень щодо роботи, на підставі наказу (розпорядження) керівника державної служби, про який повідомляється виборний орган первинної профспілкової організації (за наявності), зобов'язані з'явитися на службу і працювати понад установлену тривалість робочого дня, а також у вихідні, святкові та неробочі дні, у нічний час. За роботу в зазначені дні (час) державним службовцям надається грошова компенсація у розмірі та порядку, визначених законодавством про працю, або протягом поточного календарного місяця надаються відповідні дні відпочинку за заявами державних службовців. У разі неможливості надати відповідні дні відпочинку протягом поточного календарного місяця, такі дні відпочинку надаються протягом наступних місяців у межах одного бюджетного року із застосуванням у встановленому порядку підсумованого обліку робочого часу з відповідним обліковим періодом.»	персоналом Головного управління Державної податкової служби у Полтавській області		України «Про державну службу» щодо врегулювання окремих питань проходження державної служби та удосконалення порядку дисциплінарного провадження».
33	До пункту 3 розділу I. У статті 11:	У державного службовця, який подає скаргу, не існує інституційних	Служба управління	Не враховано	Зміни передбачають можливість для державного службовця, який подав скаргу,

	частину першу після абзацу другого доповнити новими абзацами такого змісту: “.... До складу комісії входять: члени комісії, визначені керівником державної служби із числа державних службовців цього державного органу (в тому числі осіб, які мають юридичну освіту, а також представників служби управління персоналом); представників державного службовця, визначених ним із числа державних службовців цього державного органу; представників виборного органу первинної профспілкової організації з числа державних службовців, делегованих рішенням органу первинної профспілкової організації, або представників державних службовців, обраних на загальних зборах (конференції) державних службовців державного органу. Результати перевірки комісією, викладених у скарзі фактів, викладаються у висновку комісії.”; 	повноважень визначати собі «захисників» в особі «представників державного службовця, визначених ним із числа державних службовців цього державного органу». Ця норма на практиці працювати не буде. Законом України від 15.09.1999 № 1045-XIV «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» визначено, що професійні спілки створюються з метою здійснення представництва та захисту трудових, соціально-економічних прав та інтересів членів профспілки. У великих державних органах може існувати декілька первинних профспілкових організацій, які обслуговують різні структурні підрозділи, отже пропонується вживати терміни «професійна спілка» і «профспілковий орган» замість «виборний орган первинної профспілкової організації» в контексті Закону України від 15.09.1999 № 1045-XIV. Пропозиція: Абзац п'ятий частини першої статті 11 Закону викласти у такій редакції: «До складу комісії входять: члени комісії, визначені керівником державної служби із числа державних службовців цього державного органу (в тому числі осіб, які мають юридичну освіту, а також представників служби управління персоналом); представники професійної спілки з числа державних службовців, делеговані рішенням профспілкового органу або, у разі відсутності професійної спілки у державному органі, представники державних службовців, обрані на загальних зборах (конференції) державних службовців державного органу»	ня персона лом Головно го управлін ня Державн ої податков ої служби у Полтавс ькій області		визначати своїх представників із числа державних службовців цього органу. Такий підхід спрямований на забезпечення додаткових гарантій захисту прав державного службовця, зокрема, у випадках, коли в державному органі відсутня профспілкова організація або службовець не є членом профспілки. Крім того, термін «виборний орган первинної профспілкової організації» узгоджується з нормами статті 247 КЗпП.
34	Відсутнє	Відповідні норми містяться у частині сьомій статті 66 проєкту закону.	Служба управління	Враховано частково	Частину першу статті 67 Закону необхідно виключи.

		Пропозиція: Частину першу статті 67 Закону виключити	ня персона лом Головно го управлін ня Державн ої податков ої служби у Полтавс ькій області		
35	До пункту 15 розділу І. Частину другу статті 68 викласти в такій редакції: “2. Дисциплінарні стягнення накладаються суб’єктом призначення за пропозицією Комісії або поданням дисциплінарної комісії з розгляду дисциплінарних справ (далі - дисциплінарна комісія). У разі допущення державним службовцем дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 6 частини другої статті 65 цього Закону, дисциплінарне стягнення у вигляді зауваження може накладатись суб’єктом призначення без здійснення дисциплінарного провадження Комісією або дисциплінарною комісією. Перед накладенням такого дисциплінарного стягнення суб’єкт призначення повинен отримати від державного службовця, який притягається до дисциплінарної відповідальності, письмове пояснення.”	Пропозиція: У новому абзаці статті 68 проєкту Закону виключити речення: «Перед накладенням такого дисциплінарного стягнення суб’єкт призначення повинен отримати від державного службовця, який притягається до дисциплінарної відповідальності, письмове пояснення» Обґрунтування: ця норма міститься у статті 75 Закону	Служба управління персоналом Головного управління Державної податкової служби у Полтавській області	Враховано частково	Абзац другий частини другої статті 68 проєкту Закону викласти в такій редакції: «2.... У разі допущення державним службовцем дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 6 частини другої статті 65 цього Закону, дисциплінарне стягнення у вигляді зауваження може накладатись суб’єктом призначення без здійснення дисциплінарного провадження Комісією або дисциплінарною комісією. Перед накладенням такого дисциплінарного стягнення суб’єкт призначення звертається до державного службовця, який притягається до дисциплінарної відповідальності, з пропозицією надати письмове пояснення.»

36	До пункту 16 розділу I. Статтю 69 викласти в такій редакції: “Стаття 69. Дисциплінарна комісія з розгляду дисциплінарних справ та її повноваження ... 3. Дисциплінарна комісія діє у складі не менше п'ятих членів. До складу дисциплінарної комісії у державному органі включаються в однаковій кількості: представники керівника державної служби, визначені ним одноосібно із числа державних службовців цього державного органу; представники державних службовців, обрані на загальних зборах (конференції) державних службовців державного органу. До складу дисциплінарної комісії може бути включена щонайменше одна особа, яка має юридичну освіту не нижче другого (магістерського) рівня та досвід роботи за фахом. Членом дисциплінарної комісії не може бути особа, прямо підпорядкована особі, стосовно якої відкрито або здійснюється дисциплінарне провадження. ...	Визначати мінімальну кількість членів дисциплінарної комісії у п'ять осіб не доцільно, адже за певних умов, у невеликих державних органах така комісія може бути функціональною у складі і трьох членів, наприклад, один від суб'єкта призначення, він же представник служби управління персоналом, один – від профспілки, і ще один – фахівець з юридичною освітою. Утворення у державній установі такого органу «самоврядування» як загальні збори (конференція) державних службовців у Законі не інституційовано, його правова природа, суспільні і службові повноваження нормативно не визначені і звичаєво не сформовані, отже обрання таким органом представників для членства у дисциплінарній комісії за наявності профспілки є недоцільним, зокрема, з огляду на те, що Законом України від 15.09.1999 № 1045-XIV «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» визначено, що професійні спілки створюються з метою здійснення представництва та захисту трудових, соціально-економічних прав та інтересів членів профспілки. У великих державних органах може існувати декілька первинних профспілкових організацій, які обслуговують різні структурні підрозділи, отже пропонується вживати терміни «професійна спілка» і «профспілковий орган» замість «виборний орган первинної профспілкової організації» в контексті Закону України від 15.09.1999 № 1045-XIV. Наявність у дисциплінарній комісії представника служби управління персоналом є необхідною з огляду на повноваження, визначені статтею 18 Закону.	Служба управління персоналом Головного управління Державної податкової служби у Полтавській області	Враховано частково	Редакція статті буде узгоджена за результатами опрацювання пропозицій і зауважень заінтересованих органів та сторін
----	--	---	--	--------------------	---

		Пропозиція: Частину третю статті 69 проєкту Закону викласти у такій редакції: «3. Дисциплінарна комісія діє у складі не менше трьох членів. До складу дисциплінарної комісії у державному органі включаються: представники суб'єкта призначення, визначені ним із числа державних службовців цього державного органу; представники професійної спілки з числа державних службовців, делеговані рішенням профспілкового органу або, у разі відсутності професійної спілки у державному органі, представники державних службовців, обрані на загальних зборах (конференції) державних службовців державного органу. До складу дисциплінарної комісії має бути включено щонайменше одну особу, яка має юридичну освіту, а також представника служби управління персоналом, які є державними службовцями органу, в якому утворюється відповідна дисциплінарна комісія. Членом дисциплінарної комісії не може бути особа, прямо підпорядкована особі, стосовно якої відкрито або здійснюється дисциплінарне провадження.»			
37	Відсутнє	Пропозиція: Доповнити статтю 69 проєкту Закону новою частиною п'ятою такого змісту: «5. Члени Комісії, дисциплінарної комісії мають право одержувати пояснення від державного службовця та від інших осіб щодо обставин справи, одержувати у підрозділах державного органу чи за запитом в інших державних органах необхідні документи або їх копії та долучати до	Служба управління персоналом Головного управління Державної	Не враховано	Звертаємо увагу, повноваження дисциплінарної комісії в частині отримання, пояснень, запитів, копій документів матеріалів справи та отримання консультацій регулюється Порядком здійснення дисциплінарного провадження, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 04 грудня 2019 року № 1039. Після прийняття проєкту Закону буде забезпечено внесення комплексних змін до зазначеного порядку.

		матеріалів дисциплінарної справи, одержувати консультації відповідних спеціалістів з питань, що стосуються дисциплінарного провадження» У зв'язку з чим частини 5-10 статті 69 проекту Закону вважати відповідно частинами 6-11	податков ої служби у Полтавс ькій області		
38	До пункту 17 розділу І. Статтю 71 викласти в такій редакції: “Стаття 71. Строк і порядок здійснення дисциплінарного провадження 1. Строк здійснення дисциплінарного провадження визначається міністром або суб'єктом призначення в рішенні про порушення дисциплінарного провадження із зазначенням підстав для його відкриття, але не менше як 45 робочих днів. За потреби строк здійснення дисциплінарного провадження дисциплінарною комісією, Комісією може бути продовжений за рішенням міністра або суб'єкта призначення, але не більше як до 60 робочих днів. Загальний строк здійснення дисциплінарного провадження не може перевищувати 70 робочих днів.	Під час порушення та визначення строку дисциплінарного провадження важливо враховувати норми частини третьої статті 65 Закону, відповідно до якої державний службовець не може бути притягнутий до дисциплінарної відповідальності, якщо минуло шість місяців з дня, коли керівник державної служби дізнався або мав дізнатися про вчинення дисциплінарного проступку, не враховуючи час тимчасової непрацездатності державного службовця чи перебування його у відпустці, або якщо минув один рік після його вчинення, або постановлення відповідної окремої ухвали суду. Практичне застосування законодавства про дисциплінарну відповідальність державних службовців свідчить про те, що строку у 45 та 60 календарних днів достатньо для здійснення дисциплінарного провадження за умови, що воно може тривати під час тимчасової відсутності державного службовця або продовжується на час такої відсутності. Пропозиція: Частину першу статті 71 проекту Закону викласти у такій редакції: «1. Дисциплінарне провадження розпочинається з дати видання наказу (розпорядження) про порушення дисциплінарного провадження та завершується виданням наказу	Служба управління персоналом Головного управління Державної податкової служби у Полтавській області	Не враховано	Дисциплінарне провадження розпочинається з моменту прийняття суб'єктом призначення рішення про порушення дисциплінарного провадження та завершується прийняттям рішення про накладення дисциплінарного стягнення чи закриття дисциплінарного провадження. Щодо здійснення дисциплінарного провадження стосовно державного службовця категорії «А», то на цей час строк 45/60 днів обраховується з урахуванням 10-денного строку для прийняття рішення суб'єктом призначення. Однак 45 та 60 календарних днів недостатньо для здійснення дисциплінарного провадження саме Комісією. У зв'язку із цим пропонується збільшити строк здійснення дисциплінарного провадження саме Комісією та обраховувати строк в робочих, а не в календарних днях. Звертаємо увагу, що строк здійснення дисциплінарного провадження дисциплінарною комісією регулюється Порядком здійснення дисциплінарного провадження, затвердженим, постановою Кабінету Міністрів України від 04 грудня 2019 року № 1039. Після прийняття проекту Закону буде забезпечено внесення комплексних змін до зазначеного порядку.

		(розпорядження) про накладення на державного службовця, стосовно якого здійснюється дисциплінарне, дисциплінарного стягнення чи закриття дисциплінарного провадження. Строк здійснення дисциплінарного провадження визначається міністром або суб'єктом призначення, з урахуванням встановленого законодавством строку притягнення державного службовця до дисциплінарної відповідальності, у рішенні про порушення дисциплінарного провадження із зазначенням підстав для його відкриття. Тривалість здійснення дисциплінарного провадження не може перевищувати 45 календарних днів. За потреби зазначений строк може бути продовжений міністром або суб'єктом призначення, але не більш як до 60 календарних днів.»			
39	До пункту 19 розділу I. У статті 73: доповнити статтю після частини третьої частиною четвертою такого змісту: “4. Суб'єкти, уповноважені порушувати дисциплінарні провадження та застосовувати дисциплінарні стягнення при прийнятті такого рішення надають Комісії, дисциплінарній комісії разом із рішенням про порушення дисциплінарного провадження документи і матеріали, передбачені пунктами 2-4, 6-9 частини другої цієї статті.”. У зв'язку з цим частину четверту вважати відповідно частиною п'ятою; ...	Документи і матеріали, передбачені пунктами 3, 4, 6-9 частини другої цієї статті має можливість отримати, на свій запит, і дисциплінарна комісія. Крім того, з метою встановлення наявності чи відсутності складу дисциплінарного проступку комісія повинна мати право одержувати пояснення від державного службовця та від інших осіб щодо обставин справи, одержувати у підрозділах державного органу чи за запитом в інших державних органах необхідні документи або їх копії та долучати до матеріалів дисциплінарної справи, одержувати консультації відповідних спеціалістів з питань, що стосуються дисциплінарного провадження. Пропозиція:	Служба управління персоналом Головного управління Державної податкової служби у Полтавській області	Не враховано	Відповідно до частини другої статті 73 чинного Закону дисциплінарна справа повинна містити документи, зазначені, зокрема, у пунктах 3-4. На даний час після надходження до Комісії лише рішення суб'єкта призначення про порушення дисциплінарного провадження, Комісія приймає рішення про початок розгляду дисциплінарного провадження без необхідного документального підтвердження. Запропоновані зміни у проєкті Закону направлені на дотримання строків здійснення дисциплінарних проваджень, значної економії часу, бо витребування необхідних документів займає певний час.

		Частину четверту статті 73 проекту Закону викласти у такій редакції: «4. Суб'єкти, уповноважені порушувати дисциплінарні провадження та застосовувати дисциплінарні стягнення при прийнятті такого рішення надають Комісії, дисциплінарній комісії разом із рішенням про порушення дисциплінарного провадження документи і матеріали, передбачені пунктом 2, 6-9 частини другої цієї статті, які свідчать про ознаки вчинення дисциплінарного проступку.»			
40	Відсутнє	Пропозиція: У статті 74 Закону виключити частини першу, третю і п'яту. Обґрунтування: Ці норми включено до частин сьомої і восьмої статті 66 проекту Закону та частини третьої статті 65 Закону	Служба управління персоналом Головного управління Державної податкової служби у Полтавській області	Враховано	
41	До пункту 20 розділу І. Статтю 75 викласти в такій редакції: “Стаття 75. Пояснення державного службовця 1. Пояснення державного службовця має відображати час, місце, обставини та причини вчинення ним дисциплінарного проступку, а також інші питання, які мають значення у справі.	У разі відмови державного службовця надати пояснення, суб'єкт призначення не зможе виконати імперативну норму закону «повинен отримати» Усвідомлення чи заперечення провини є важливими для обрання виду дисциплінарного стягнення Відмова має фіксуватися документом.	Служба управління персоналом Головного управління Державн	Враховано частково	На даний час обов'язок покладається на суб'єкта призначення, що є абсолютно нелогічним та занадто обтяжливим. Статтю 75 викладено в такій редакції: «Стаття 75. Пояснення державного службовця 1. Пояснення державного службовця має відображати час, місце, обставини та причини вчинення ним дисциплінарного проступку, його усвідомлення чи

	2. Перед накладенням дисциплінарного стягнення державний службовець має право подати суб'єкту призначення письмове пояснення щодо допущеного дисциплінарного проступку.”.	Пропозиція: Статтю 75 проєкту Закону викласти у такій редакції: «1. Перед накладенням такого дисциплінарного стягнення суб'єкт призначення повинен запропонувати державному службовцю, який притягається до дисциплінарної відповідальності, надати письмове пояснення. 2. Пояснення державного службовця має відображати час, місце, обставини та причини вчинення ним дисциплінарного проступку, його усвідомлення чи заперечення провини, а також інші питання, які мають значення у справі. 3. Відмова надати пояснення оформляється відповідним актом і підтверджується двома державними службовцями. Відмова надати пояснення не перешкоджає здійсненню дисциплінарного провадження та накладенню на державного службовця дисциплінарного стягнення.»	ої податков ої служби у Полтавській області		заперечення, а також інші питання, які мають значення у справі. 2. Перед накладенням дисциплінарного стягнення суб'єкт призначення звертається до державного службовця, який притягається до дисциплінарної відповідальності, з пропозицією надати письмове пояснення. 3. Перед накладенням дисциплінарного стягнення державний службовець має право подати суб'єкту призначення письмове пояснення щодо допущеного дисциплінарного проступку.»
42	До пункту 21 розділу I. У статті 77: перше речення частини першої після слів “подання дисциплінарної комісії у державному органі” доповнити словами “без урахування періоду тимчасової непрацездатності або відпустки державного службовця”; ...	Норма щодо можливості видання наказу про звільнення під час тимчасової непрацездатності державного службовця або його відпустки вже міститься у частині п'ятій статті 87 Закону і працює Такий підхід дозволить уникнути випадків штучного затягування строків здійснення дисциплінарного провадження та існуючої невизначеності щодо дій суб'єкта призначення у випадках тимчасової відсутності державного службовця під час провадження, яка нині врегульована Роз'ясненням НАДС від 23.07.2020 № 103 р/з та неоднозначно сприймається судами. Пропозиція:	Служба управління персоналом Головного управління Державної податкової служби у Полтавській області	Не враховано	Частина п'ята статті 87 діючого Закону України «Про державну службу» визначає у який період часу може бути виданий наказ (розпорядження) про звільнення державного службовця. Одночасно частина перша статті 77 Закону встановлює строк прийняття суб'єктом призначення рішення про накладення на державного службовця дисциплінарного стягнення чи закриття дисциплінарного провадження. У зв'язку з тим, що відповідно до частини четвертої статті 74 чинного Закону дисциплінарне стягнення не може бути застосовано під час відсутності державного службовця на службі у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю, під час перебування

		Частину першу статті 77 проекту Закону викласти у такій редакції: «1. Наказ (розпорядження) про притягнення державного службовця до дисциплінарної відповідальності чи закриття дисциплінарного провадження приймає суб'єкт призначення протягом 10 календарних днів з дня отримання пропозицій Комісії, подання дисциплінарної комісії у державному органі. Цей наказ (розпорядження) може бути виданий суб'єктом призначення у період тимчасової непрацездатності державного службовця або його відпустки із зазначенням дати застосування дисциплінарного стягнення, яка є першим робочим днем, наступним за днем закінчення тимчасової непрацездатності, зазначеним у документі про тимчасову непрацездатність, або першим робочим днем після закінчення відпустки.			його у відпустці або у відрядженні внесення змін у перше речення частини першої статті 77, запропоновані у пункті 21 Законопроекту, надасть суб'єкту призначення можливість дотриматися всіх норм Закону та забезпечити дотримання прав державного службовця.
43	До пункту 21 розділу I. У статті 77: ... доповнити статтю частинами восьмою – десятою такого змісту: “... 9. Рішення про закриття дисциплінарного провадження приймається також у разі звільнення державного службовця з посади державної служби або переведення його на іншу посаду, в тому числі до іншого державного органу, якщо воно відбулося до прийняття рішення про накладення на	Дії суб'єкта призначення у випадку переведення державного службовця на іншу посаду в межах державного органу унормовано у частині восьмій проекту Закону. Пропозиція: Частину дев'яту статті 77 проекту Закону викласти у такій редакції: «9. Рішення про закриття дисциплінарного провадження приймається також у разі звільнення державного службовця з посади державної служби або переведення його до іншого державного органу, якщо воно відбулося до прийняття рішення про накладення на державного службовця дисциплінарного стягнення»	Служба управління персоналом Головного управління державної податкової служби у Полтавській області	Враховано	

	державного службовця дисциплінарного стягнення. ...”.				
44	До пункту 22 розділу І. Частину першу статті 79 викласти в такій редакції: “1. Строк дії дисциплінарного стягнення становить один рік з дня його накладення. Якщо протягом року після накладення дисциплінарного стягнення до державного службовця не буде застосоване нове дисциплінарне стягнення, накладене дисциплінарне стягнення вважається знятим.”.	Пропозиція: Статтю 79 проєкту Закону викласти у такій редакції: «1. Строк дії дисциплінарного стягнення становить один рік з дня його накладення. Якщо протягом року після накладення дисциплінарного стягнення до державного службовця не буде застосоване нове дисциплінарне стягнення, накладене дисциплінарне стягнення вважається знятим. 2. Якщо державний службовець не вчинив нового порушення цього Закону, інших нормативно-правових актів у сфері державної служби і виявив себе сумлінним службовцем, дисциплінарне стягнення стосовно нього може бути знято до закінчення року, протягом якого воно було накладено, але не раніше ніж через шість місяців з дня накладення дисциплінарного стягнення. Право на дострокове зняття дисциплінарного стягнення належить суб'єкту призначення, що його застосував.» Обґрунтування: Така редакція частини першої статті 79 є зрозумілішою за чинну. Частину третю статті 79 Закону потрібно виключити, оскільки заборону застосування заохочень під час дії дисциплінарного стягнення унормовано у частині третій статті 53 Закону	Служба управління персоналом Головного управління Державної податкової служби у Полтавській області	Враховано	